

ærede Medlem, som man kunde tage Hensyn til, men det lod dog ikke til at være mange. De fremkomne Andragender vilde han ikke tillægge særlig Vægt, thi de saa jo ikke ud til at være skrevne i Arbejdernes Hjem, men nærmest paa Fabrikernes Kontorer. I hans Sted vilde jeg nødigt have sagt dette, thi de fri, selvstændige Arbejdere lade sig absolut ikke binde eller tvinge, de lade sig ikke saadan kommandere op i Toldudvalget for at sige deres Ønsker der. Jeg kunde derfor ønske, at det ærede Medlem havde siddet i Toldudvalget og havde hørt Arbejdernes Udtalelser, saa kunde han have sagt det til dem, som han sagde her. At han da vilde have faaet Svar, tvivler jeg ikke om, og jeg tror ogsaa, at de mange tusinde Arbejdere, der have underskrevet, heller ikke ved Lejlighed ville blive ham Svar skyldige, at de ikke ere tvungne til at underskrive, men at det er sket efter egen fri Villie, og at de have faaet Indtryk af, at det her gjaldt deres Livserhverv, at det her ikke gjaldt nogle kønne Talemaader om Arbejdernes Frihed og Selvstændighed, men at her gjaldt det Eksistensen, og den vilde man nok sætte noget ind paa. Jeg tror altsaa bestemt at kunne tilbagevise, at der er lagt noget som helst Tryk paa Arbejderne i den Retning. Det er de fri, selvstændige Arbejdere, der have gjort dette, og derfor maa det forundre, at Arbejdernes Repræsentanter baade have Mod og, jeg vil sige, Selvtillid nok til at gaa stik imod det, der er kommet frem i den Retning, thi det, det først og fremmest gælder om her, er Arbejdernes Interesser, Arbejdernes økonomiske Livsvilkaar. Man kan længe nok tale om Industriens Baroner: Kapitalisterne hytte sig nok, de, der staa i Spidsen, klare nok Situationen, men dem, det kommer til at gaa ud over, naar vi faa en lille Nedsættelse, som man mener kan taales hist og her, er i første Række Arbejderne. Jeg vil blot henvise til, at selv vore Frihandelsmænd i Toldkommissionen udtale i Mindretalsbetænkningen i 1896, at Borttagelsen af blot en Femtedel af vor nuværende Beskyttelse vilde medføre en Fordobling af den fremmede Indførsel af færdige Industrivarer her til Landet, og denne Fordobling af Indførselen, der nu er 231 Mill., vil medføre, at Halvdelen af Industriens Arbejdere bliver erhvervsløs. Det er Frihandelsmænd, der selv udtale dette. Det er da mærkeligt, at de, der ere Arbejdernes Repræsentanter, saa kunne sige, at det ikke gør noget, at vi skære bort her. De stille

endogsaa selvstændige Forslag, som sket er i det andet Ting, en Række Forslag, som vilde berøve over en Trediedel af de nuværende Industriarbejdere deres Erhverv, men det stiller Arbejdernes Repræsentanter dog Forslag om, og de give derved den højtærede Finansminister frit Spil, Vind i Sejlene. Naar Arbejderrepræsentanterne gøre det, kan han jo sige, som han ogsaa sagde nede i det andet Ting: „Det glæder mig at høre; saa kunne det ikke længere komme og sige, at naar vi borttage Beskyttelsen, trykkes Arbejdslønnen“. Han kom et Par andre Steder ind paa at bruge de samme Udtryk, og fra hans Standpunkt vilde jeg gøre det samme. Han har derved faaet Arbejdernes Repræsentanters Ord for, at de kunne taale Nedsættelse, endogsaa meget betydelig Nedsættelse paa mange Punkter. Disse Ministerens Udtalelser findes i Folketings-tidenden Sp. 4397. Han takker det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) og hans Meningsfæller af Fagforeningerne og haaber, at de ville staa ved det for Alvor, thi saa vil der ingen Fare være for en Toldreform i frihandlerisk Retning.

Vi kunne for øvrigt se hen til, hvorledes vore Nabolande, f. Eks. Sverige, have stillet sig med deres Toldbeskyttelse, hvorledes Sverige, havde jeg nær sagt, Uge efter Uge lukker for det, der bliver indført meget af, saa at Fabrikker fra Danmark maa flytte derover. Kapitalister eller Fabriksherrer, der blive boende her, faa deres Udbytte her, men allerede nu er der 16—18 Fabrikker, der udbetale en Arbejdsløn af over 1 Mill. Kroner i Sverige, og denne Million gaar bort fra danske Arbejdere.

I Norge er noget lignende Tilfældet. Vi vare ved at faa en stor Motorindustri her, navnlig til Fiskerbaade. Saa snart Norge erfarede det, sørgede de for at faa sat en Told derpaa, saa at de selv kunde fabrikere dem. Vi behøve jo ikke at fordybe os i, hvad Tyskland har gjort, det er drøftet saa tidt, at jeg ikke skal komme nærmere ind paa det, men Forholdet er jo, at ogsaa der gøres der alt for at fremme og udvikle Industrien. Ved at skabe bedre Indførselsvilkaar fremme vi Indførsel af Industriprodukter i høj Grad og forringe i høj Grad Erhvervsvilkaarene her for mange forskellige Industrigræne. Det skulde man synes maatte være klart for vore Arbejderrepræsentanter. Jeg vil ikke unnlade her indstændigt at tilraade dem at forandre Signal. Lad os være uenige i mangt og